

najwyższy wymiar grzywien podwyższa się w art. 21 ze stu tysięcy na milion marek, a w art. 22 z dziesięciu tysięcy na sto tysięcy marek.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Robót Publicznych: *Łopuszański*

379.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 13 kwietnia 1923 roku

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Skarbu w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. P. P. P. № 20 poz. 229) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. W myśl punktu b art. 1 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 20, poz. 229) wydawane będzie drzewo opałowe dla szkół, urzędów, zakładów użyteczności publicznej, a także dla niezamożnej ludności w razie istotnej każdorazowo stwierdzonej potrzeby, o ile ona bez pomocy Państwa zaspokojoną być nie może.

§ 2. Na cele wyszczególnione w § 1 niniejszego rozporządzenia drzewo wydawane będzie za opłatą, po cenach ustanowionych w sposób określony §§ 7, 8, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia, z lasów państwowych oraz z zajętego na te cele drzewa opałowego w lasach prywatnych.

§ 3. O przydziale drzewa dla instytucji i osób w § 1 wyszczególnionych decydują władze administracyjne I instancji. Władze te również po uprzednim porozumieniu z właściwym inspektorem względnie komisarzem ochrony lasów, dokonywują zajęcia drzewa opałowego w lasach prywatnych w miarę koniecznej potrzeby w ilości jednak nie większej niż rocznie 1 metr przestrzenny z 1 hektara zadrzewionej powierzchni w lasach obciążonych serwitutami, i 1¹/₂ m. p. z 1 ha w lasach wolnych od serwitutów.

§ 4. Ilość przydzielonego drzewa opałowego winna być uzależnioną od stwierdzonej ilości pieców w instytucji, lub w mieszkaniach osób, które drzewo otrzymać mają. Dla pieców do ogrzewania w szkołach i zakładach użyteczności publicznej wolno rocznie zająć na jeden piec najwyżej 6 m. p.

szczapowych lub kraglakowych, względnie 8 m. p. karpinowych, względnie 12 m. p. gałęziowych drewna opałowego twardego albo 7 m. p. szczapowych lub kraglakowych, względnie 10 m. p. karpinowych, względnie 14 m. p. gałęziowych drewna opałowego miękkiego; dla pieców do ogrzewania w innych budynkach mieszkalnych wolno zająć rocznie na jeden piec najwyżej ²/₃ części wymienionych wyżej ilości; dla pieców kuchennych czynnych cały rok wolno zająć rocznie na jeden piec najwyżej podwójną ilość drewna, jaka jest oznaczoną dla pieców do ogrzewania w innych budynkach mieszkalnych.

§ 5. Od orzeczenia władzy administracyjnej I instancji w przedmiocie zajęcia drzewa opałowego można wnieść odwołanie do władzy administracyjnej II instancji w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. II instancja orzeka do dni 14 czy rekurs wstrzymuje czy też nie wstrzymuje wykonanie zajęcia. Po bezskutecznym upływie 14 dni zajęcie może być wykonane.

§ 6. Uprawniony do poboru drzewa winien przed pobraniem drzewa z lasu zapłacić właścicielowi lasu należność według cen ustanowionych w sposób określony §§ 7, 8, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Ceny drzewa opałowego na pniu za 1 m. p. określać będą na podstawie średnich cen targowych właściwi wojewodowie po zasięgnięciu opinii komisji do tego celu powołanych.

§ 8. Komisje przewidziane w § 7 winny się składać z wojewody jako przewodniczącego i 4 członków powołanych przez wojewodę, a mianowicie: z przedstawiciela Ministerstwa Robót Publicznych, z przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, przedstawiciela Ministerstwa Skarbu i przedstawiciela właścicieli lasów.

§ 9. Oznaczenie cen winno się odbywać każdego miesiąca dla wszystkich lasów całego obszaru województwa, z których drewno opałowe jest pobierane, przyczem wysokość cen winna być uzależniona od stosunków lokalnych, eksploatacyjnych i odległości od najbliższej stacji kolejowej. Zapłata za zajęte drewno opałowe ma nastąpić według cen obowiązujących w dniu wywozu drewna z lasu.

§ 10. Od orzeczeń wojewody, wydanych w myśl § 7 niniejszego rozporządzenia można odwołać się w terminie 14-dniowym do Ministra Robót Publicznych, które rozstrzyga ostatecznie w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Odwołanie się nie wstrzymuje wykonania zarządzeń wypływających z zajęcia drewna.

§ 11. Drewno opałowe winno być zabrane z miejsca wyznaczonego w terminie, określonym przez władzę administracyjną I instancji. W razie niezabrania drewna przez uprawnionego do poboru w terminie określonym przez tę władzę, dysponuje niem swobodnie właściciel lasu.

§ 12. Wydane drewno opałowe może być użyte tylko na cele wyznaczone i pod odpowiedzial-

nością karną nie może być sprzedane lub wogóle odstąpione osobom trzecim.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Łopuszański*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

380.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 maja 1923 r.

w przedmiocie stemplowania kart do gry.

Na podstawie art. 7 ustawy z dn. 6 lipca 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry (Dz. U. R. P. № 101 poz. 666) zarządza się co następuje:

§ 1. Do ocenia kart do gry, przywiezionych z zagranicy, przeznaczają się — oprócz Urzędów Celnym w Warszawie i Lwowie, upoważnionych już do dokonywania tej czynności w § 24, ustępie drugim, rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 690) — Urzędy Celne w Łodzi, Poznaniu i Wilnie.

§ 2. Do stemplowania kart do gry, wyprodukowanych w fabryce kart do gry A. Łapina w Grodnie, upoważnia się Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Grodnie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

381.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 16 maja 1923 r.

o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. № 79 poz. 527) i po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłaty wywozowe od:

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru
58. p. 1 a b c	Drzewo iglaste (jodła, modrzew, świerk i sosna) oraz osika:
	a) faszyny, trzaski, szczapy i chrust;
	b) bierwiona (okrągłaki) i żerdzie;
	c) kłody i kłocce.

§ 2. Opłaty wywozowe od drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej będą pobierane w wysokości 40% zysku wywozowego.

§ 3. Wskutek zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia, w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnic Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie opłat wywozowych (Dz. U. R. P. № 57 poz. 365), zmienionego rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaj (Dz. U. R. P. № 28 poz. 230), z dnia 23 października 1922 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od wywozu gęsi (Dz. U. R. P. № 97 poz. 893) oraz z dnia 27 stycznia 1923 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od cukru (Dz. U. R. P. № 11 poz. 74) po wyrazach „opłat od wywozu” dodaje się wyrazy „drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

382.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 maja 1923 r.

w przedmiocie uzupełnienia art. 8 rozporządzenia z dn. 12 kwietnia 1919 (Dz. P. P. P. № 39, poz. 287), oraz zmiany art. 2 rozporządzenia z dnia 26 maja 1920 (Dz. U. R. P. № 60, poz. 373), co do kompetencji władz skarbowych b. zaboru austriackiego w zakresie rozstrzygnięcia spraw karnych skarbowych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 31, poz. 261) w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchii austriacko-węgierskiej — postanawia się co następuje:

§ 1. Postanowienia art. 8 rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1919 (Dz. P. P. P. № 39, poz. 287), uzupełnia się przez dodanie następujących dwóch ustępów:

„Władze skarbowe okręgowe, a w dalszym toku instancji i władze wyższe, rozstrzygają w myśl § 516 austriackiej ustawy karnej skarbowej wszystkie przypadki, choćby nie należące do mniej karygodnych, jeśli kara, którą te władze orzekają przeciw jednemu przestępcy, nie przenosi kwoty 1.500.000 (jeden milion pięćset tysięcy) marek, przyczem nie zalicza się razem kar, orzeczonych przeciw dwu lub kilku winnym, albo uczestnikom.

Rozszerzona w ten sposób kompetencja władz okręgowych dotyczy również zastanawiania dalszego